

gislatiu: Congrés y Senat. ¿Per qué duas y no una sola? ¿Per qué no mes de duas? Perqué aixís ho ha volgut lo capritxo dels parlamentaris.

Tots representan lo país, senadors y diputats, y tots lo representan ab igual llegitimitat de titul. Lo Congrés es, segóms sembla, lo país numérich; lo Senat lo país corporatiu. Hi hauría encara molt que dir sobre aquest punt, perqué 'l Senat no revela la existencia corporativa ú orgánica de la nació: no hi ha allí 'ls representants de las regióms, ni de las provincias, ni de las comarcas; tampoch lo Congrés representa la forsa numérica del país.

Mes, deixant de banda també aquestas deficiencias ¿ahónt son los interessos generals ó especials que la nació confia á sos representants? ¿Ahónt son los representants de la agricultura, del comerç, de la industria, del trasport, de las arts, de las lletras, de las ciencias? No 'ls busqueu, perque la política parlamentaria no n' ha de fer res d' aquets interessos.

La política parlamentaria no vol sinó representants polítichs; pero representants d' una política sense arrels en lo cor del país, d' una política ideal, vaporosa que 's pert de vista sempre.

Y per aixó es que semblants representants no 'ls demana al verdader país, sinó d' un país artificial que 'l centre polítich se confecciona á sa imatge y semblansa.

Res de consultar á las regióms, á las antigüas nacionalitats que encara viuen ab vida propia; res d' anar á demanar representants á las corporacions d' arts y oficis; res de procurar que 'l poder leglslatiu continga la representació de tot lo que significa forsa, iniciativa, moviment productiu de la nació.

L' Estat se divideix en provincias com mes renyidas ab la naturalesa geográfica é histórica del país, millor. Las provincias se divideixen en districtes, ben artificials també, equilibrant forsas extranyas del feudalisme polítich pera assegurar una victoria que sense aixó fora també segura.

Y després d' aixó, 'ls parlamentaris se divideixen en bandes, organisats com si 's tractés d' una milicia permanent ab jefes y subjefes, y 's fan las eleccióms que resultan mentida que ningú 's creu, y cada districte 's veu surtir de las urnas lo nom *del seu representant*, que no será sinó *representant de la nació*.

Farsa, farsa y farsa.